

Ἡ Κα Κατερίνα ἀνέβασε, μὲ γενικὸ τίτλο τῆς παράστασης «Ἐλᾶτε νὰ γελάσουμε», πέντε μονόπρακτα, τρία τοῦ κ. Δ. Ψαθᾶ: «Ἡ νευρική κυρία», «Ὁ Κηφισοφῶν», «Ἡ διπλωμάτισσα», ἓνα τοῦ κ. Κ. Νικολαΐδου «Ἐνοικιάζεται δωμάτιον μετ' ἐπίπλων», καὶ ἓνα τῶν κ.κ. Ἀλ. Σακελλάριου καὶ Χρ. Γιαννακόπουλου «Ὁ συμβιβασμός». Τὰ περισσότερα ἔχουν κιόλας παιχθεῖ· μπορεῖ κι ὅλα νὰ εἶναι ἐπαναλήψεις· ἀρκετὰ τὰ θυμόμουν· τ' ἀναγνώριζα· μὰ καὶ κεῖνα ποὺ δὲν ἀναγνώριζα, δὲ μὲ ξάφνιαζαν. Μὲ ἐπανεφέραν σὲ ἓνα πολὺ γνώριμο κλίμα. Οὐσιαστικά, καὶ τὰ πέντε μονόπρακτα δὲν εἶναι ὁλοκληρωμένα ἔργα οὔτε καὶ ἐργάκια. Συγκαταλέγονται στὰ σκέτος ποὺ παρυσιάζονται στὶς ἐπιθεωρήσεις. Εἶναι ὅμως στὸ εἶδος τους καλοκτισμένα, καλογραμμένα, μὲ χιοῦμορ· ἡ κωμικότητά τους εἶναι λεπτή· εἶναι διασκεδαστική. Χαρίζουν τέρψη σὲ ὅσους δὲ ζητοῦν ἀπὸ τὸ Θέατρο νὰ τοὺς προσφέρει τίποτ' ἄλλο ἀπὸ δύο εὐχάριστες ὥρες.

Τὴν ἐντύπωση τῆς πρόχειρα ὁργανωμένης παράστασης τὴν ἐνίσχυσε καὶ ἡ ἐρμηνεία. Εἶχε τὸ ὕφος ποὺ δυστυχῶς ἐπικρατεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια στὸ Θέατρο Κατερίνας, καὶ ἔγινε γνώ-

ριμο. Ἡ Κα Κατερίνα ἄλλοτε πρόσφερε Τέχνη· κι ὅταν ἀκόμα δὲν ἔφθανε στὸ σκοπὸ της, ἀπέβλεπε σ' αὐτόν. Τῆς χρωστᾶμε ἐκλεκτὲς καλλιτεχνικὲς ἀπολαύσεις. Τελευταῖα ὅμως δὲ μοιάζει νὰ ἐνδιαφέρεται πιά παρὰ γιὰ τὴν ἐμπορικότητα. Μερικὰ μέλη τοῦ συγκροτήματός της, φυσικὰ πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἡ ἴδια, ἡ Κα Μ. Λαλοπούλου, ὁ κ. Τ. Καροῦσος (παρ' ὅλο τὸ στόμφο ἀπὸ τὸν ὁποῖο δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαγκιστρωθεῖ κι ὁ ὁποῖος ἤχεϊ κάποτε ἐντελῶς ἄκαιρος καὶ παράχορδος), ὁ κ. Γ. Κωνσταντίνου, ὁ νέος ἠθοποιὸς κ. Στ. Παράβας καὶ ἐπίσης καὶ μερικοὶ ἄλλοι εἶναι σημαντικὲς θεατρικὲς δυνάμεις· τὰ σύνολα ὅμως δὲν ἔχουν ἐνορχηστρωθεῖ. Δὲ φαίνεται νὰ ἔχει καταβληθεῖ καμιά φροντίδα καὶ προσπάθεια γιὰ τὸ δέσιμό τους, δὲ φανερώ-νεται καμιά προσοχὴ στὶς λεπτομέρειες. Ὅλα μοιάζουν νὰ κυ-λοῦν καὶ νὰ ἔχουν ἀφεθεῖ στὴν τύχη.

Πῶς ἐπίσης νὰ διαμορφωθεῖ ἡ καλλιτεχνικὴ ἀτμόσφαιρα, ὅταν τὸ θέατρο ὅπου στεγάζεται ὁ θίασος, αὐτόματα τὴ δια-λύει; Τὸ Θέατρο Μπουρνέλλη εἶναι ἓνα κτίριο παλαιό, πού κα-θόλου δὲν ἔχει ἀνανεωθεῖ· εἶναι ἓνα θλιβερὸ κτίριο, σήμερα ἀ-παράδεκτο. Ὁ θεατὴς νομίζει ὅτι τὸν περιβάλλει ἓνα ὑπόστεγο ἔτοιμο γιὰ κατεδάφιση καὶ πού ἐπείγει νὰ κατεδαφισθεῖ.